

1. A játékszenvedély

A kóros **játékszenvedély**, mint kényszeresnek tekintett viselkedészavar tágabb értelemben az addiktológia tárgykörébe tartozik. Amióta hazánkban megjelentek a különféle típusú **sorsolási játékokon** a nagyobb összegű nyerési esélyek lehetőségei, illetve **játékautomaták** ezrei kínálják fel a pénznyerési esélyeket, azóta nagyon sok fiatal és felnőtt hódol e szenvedélyeknek.

Korcsoport tekintetében a legveszélyeztetettebbek a fiatalok, akik több százezer forintot veszítenek el, mire szakemberhez kerülnek. A felnőtt világban, a fogadások alkalmával milliós, a kaszinókban pedig már több tízmilliós összegeket játszanak el a játékos kedvűek.

Vajon miért is van ez? A válasz nagyon egyszerűnek tűnik: azért, mert *nyerni szeretnének!*

Képesek újra és újra egy álmovilágban élni, reménykedni, „*ha ma nem sikerült, akkor majd holnap biztosan fog!*” És ha Fortuna kedvez nekik, még inkább felbátorodnak és még nagyobb nyerési esélyeket latolgatnak, miközben a *személyiségükben gyökeres változások mennek végbe*, mivel hiszen idejük nagy részét a szerencsejátékokkal töltik. Néha még *álmukban is játszanak*, amely mintegy előkészíti a másnapi játéktevékenység periódusait. Az álombeli képek könnyörtelenül játékra ösztönzik, miközben a tétekre fordított összegeket

Földi pokol... a drog, avagy Cháron a lelkek révésze...

folyamatosan növelik. Már többször megpróbálták *abbahagyni*, de az még sosem sikerült nekik. Egyre ingerültebbé, feszültebbé válnak, mégis helyzetüket képesek a végső bukásig szépíteni, nem vallják be őszintén szenvedélyüknek előrehaladott állapotát, s megpróbálják akár erőfeszítések árán is rendbe hozni elrontott életüket. Sz szenvedélyeik már teljesen felőrölték a környezetüket, s farkasszemet néznek a főnökükkel, a diákok a tanáraikkal, és kimaradnak az iskolából. Anyagi helyzetükhelyzeteik kétségbeesetté válikválnak, ennek ellenére másokra támaszkodva igyekeznek szenvedélyüket továbbra is fenntartani. Ha ez nem sikerül, képesek bűncselekmények árán is pénzhez jutni...

Azok, akik a játékszenvedélyüktől igyekeznek megszabadulni, hazánkban a „*Névtelen Szerencsejátékosok*” nevű önszolgáltató csoporthoz vagy pszichológushoz fordulhatnak segítségért. Előfordulhat az is, hogy speciális pszichoterápiás kezelésre van szükségük.

A „*homo ludens*”...a játékos ember mindannyiunkban benne él, ezért ajánlatos elgondolkodnunk *Moltke* bölcs mondásán és alaptételén: „***Mindennek mértéke az ember!***”

*Ne csináld azt, amit szüleid nem engednek!
A számítógép, játékautomata függővé tesznek,
Ne vegyék el kedved a rossz jegyek,
Hisz ha tanulsz, ez nem lehet.
Ne hiányozz sokat az iskolából,
Mert sok lesz otthon a hazugságból.
Ha a káros szenvedélyek rabja leszel,
Akkor családodnak adósságot veszel.”*

(D.A.D.A. találkozó Nyírpazony, 2004.

Földi pokol... a drog, avagy Cháron a lelkek révésze...

„No smoking” csapatának verse)